

Uuden tapulin juurelta

Yksityiskohdat ovat loksahaneet vähitellen paikalleen kuin legopalaset. Nyt koko kirkkomaailma alkaa olla valmis. Vaikka aika muuttuu kuin tapulin väri, voi tapulin portista nyt nähdä koko ylvieskalaisen kirkkohistorian pääpiirteissään.

Portista avautuu raunioille rakennetun kirkon pääkäytävä. Sama käytävä, jota ovat aikoinaan kulkeneet ensimmäiseen ja toiseen kirkkoon saapuneet tulijat. Seiniä ja kattoa ei enää ole, mutta yllä kaartuva taivas ja käytävän päässä palaneista kirkkohirsistä tehty risti ja alttaripöytä johdattavat muistojen matkalle.

Ukkopiirin työn tuloksena lohduttomat rauniot muuttuivat muistokirkoksi jo kesällä 2016 vajaa kolme kuukautta kirkkopalon jälkeen. Tuossa avarassa luontokirkossa saatiin jakaa yhteistä surua ja hiljentyä pyytämään uutta toivoa. Unelma uudesta kirkosta alkoi elää.

Kolmen vuoden kuluttua tuosta polkaistiin lapiot kirkkopuiston pintaan ja aloitettiin uuden kirkon rakennustyöt. Joulukuussa 2019 muurattiin yhdessä peruskivi ja helmikuussa nousivat jo valtavat liimapuupalkit. Uusi kotikirkko alkoi hahmottua.

Nyt tapulin portista avautuu valmis uusi Pyhän Kolminaisuuden kirkko, jonka vieraskirjaan kuluneen kesän aikana on raapustanut nimensä 10300 kävijää, arviolta puolet kaikista kävijöistä. Kirkon yksinkertaisen koruton kauneus, ylhäältä tuleva valo ja hiljentävä pyhyys ovat ottaneet tulijat avoylin vastaan. Vapaaehtoiset seurakuntalaiset ovat kohdanneet kävijöitä kellon ympäri, esitelleet kirkkoa ja kuunnelleet monia kirkkomuistoja.

Lokakuun 5. päivä tapahtuu tapulin siunaaminen käyttöön. Silloin soivat tapuliin asennetut uudet kellot ja saamme yhdessä kulkea tuon muistojen kirkkomatkan tapulin portista muistokirkon kautta uuteen kirkkoon ja siellä yhteiseen messuun. Kirkko on Jumalan huone ja seurakunnan koti, jonka tärkein kaunistus ovat ihmiset.

Jussi Leppälä

